

Î N C H E I E R E

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Iuliana Oprea și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de reprezentantul Duca Valeriu în interesele Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Dariev Boris în interesele lui Ceban Ilia împotriva Agenției „Apele Moldovei” și Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” cu privire la încasarea în mod solidar a restanței la salariu, prejudiciului moral și cheltuielilor de asistență juridică, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014, prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” și s-a menținut hotărârea primei instanțe

c o n s t a ță

Prin mandatul nr. 0401443 din 01 iulie 2013 avocatul Dariev Boris a fost împuternicit de Ceban Ilia să-i acorde asistență juridică cu dreptul de a semna și depune cererea de chemare în judecată, de a majora sau reduce cuantumul pretențiilor, să atace hotărârea judecătorească, etc (f.d.5).

La 24 iulie 2013 avocatul Dariev Boris a depus în interesele lui Ceban Ilia cerere de chemare în judecată împotriva Agenției „Apele Moldovei” și Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” cu privire la încasarea în mod solidar a restanței la salariu, prejudiciului moral și cheltuielilor de asistență juridică (f.d.3-4).

În motivarea acțiunii avocatul Dariev Boris a invocat că Ceban Ilia prin ordinul nr. 9/p din 27 februarie 2002 a fost angajat în calitate de stagiar la Stația de pompare a apei SP-1 din satul Jora de Jos raionul Orhei a Asociației Internaționale de Protecție și Exploatare Orhei, care în urma reorganizării și-a schimbat denumirea în Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” fondator fiind Agenția „Apele Moldovei”.

Prin ordinul nr. 29-p din 08 septembrie 2011 reclamantul a fost transferat în calitate de paznic la stația SPP-2 sect. Jora de Jos fiindu-i stabilit un salariu de 700 lei, iar prin ordinul 11-p din 08 mai 2013 a fost concediat de la Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” și transferat la AUAI „Jorile”.

La concediere Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” nu a achitat reclamantului salariul cuvenit.

Ceban Ilia împreună cu colegii de serviciu au depus în repetate rînduri plîngerii la Inspectoratul Teritorial de Muncă Orhei privind neachitarea în termen a salariului și pentru această încălcare Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” a fost sancționată.

Ultima plîngere a fost depusă la 04 februarie 2013 cînd datoria la salariu era de 5744,44 lei pentru perioada iulie 2012 - ianuarie 2013.

Deși a fost sancționată, Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” nu a achitat restanța la salariu lui Ceban Ilia care la 01 iulie 2013 era de 6217,15 lei.

A mai indicat avocatul Dariev Boris că Ceban Ilia a suportat frustrări și stres din cauza reținerii salariului de către angajator pentru ce urmează să i se achite și prejudiciul moral.

Cere avocatul Dariev Boris încasarea în mod solidar de la Agenția „Apele Moldovei” și Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” în beneficiul lui Ceban Ilia restanța la salariu în sumă de 6217,15 lei, prejudiciul moral în mărime de 10000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 02 septembrie 2013 acțiunea depusă de avocatul Dariev Boris în interesele lui Ceban Ilia a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” în beneficiul lui Ceban Ilia restanța la salariu în sumă de 5664,61 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

În rest s-au respins pretențiile ca neîntemeiate (f.d. 43).

Prin procura din 03 aprilie 2012 Duca Valeriu a fost împuternicit de Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” să-i acorde asistență juridică cu dreptul de a semna și depune cerere de chemare în judecată, apel și recurs, etc (f.d.33).

La 30 septembrie 2013 reprezentantul Duca Valeriu a depus apel nemotivat în interesele Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” împotriva hotărârii Judecătorei Orhei din 02 septembrie 2013, iar la 02 decembrie 2013 a prezentat apelul motivat (f.d. 45, 56).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 14 ianuarie 2014 a respins apelul declarat de reprezentantul Duca Valeriu în interesele Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” și a menținut hotărârea primei instanțe (f.d. 62-66).

La 23 ianuarie 2014 reprezentantul Duca Valeriu a declarat recurs în interesele Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și modificarea hotărârii primei instanțe în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei prin micșorarea sumei pînă la 700 lei.

În motivarea recursului reprezentantul Duca Valeriu a indicat că hotărârile judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate.

Instanța de apel a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Consideră că instanțele de judecată urmau să încaseze cheltuielile de judecată proporțional părții admise din acțiune, adică cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 700 lei, dar nu în sumă de 2000 lei.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de reprezentantul Duca Valeriu în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Reprezentantul Duca Valeriu în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici-o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de reprezentantul Duca Valeriu în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de reprezentantul Duca Valeriu în interesele Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Orhei” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
Judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan